

Umeå fick bibliotekens Oscar av FN

Umeåregionens bibliotek tog på måndagskvällen emot utmärkelsen United Nations Public Service Award vid en ceremoni i FN:s högkvarter i New York, skriver TT. De sex kommunerna

bakom internetsidan Minabibliotek samt ett hjälpmedel för synskadade biblioteksbesökare utsågs till vinnare i klassen om bättre service, skriver Umeå kommun i ett pressmeddelande.

Prisceremoni i New York.

Nordisk utställning öppnas i dag i Köpenhamn

När sommarnätterna är som ljusast i Norden öppnas utställningen "Nætter af lys – dage af mørke" den 26 juni på Nordatlantens Brygge i Köpenhamn, skriver Nordiska Rådet på sin hemsida. Nordisk Kulturfond har valt "Nætter af lys – dage af mørke"

till årets Nordiska Utställning för perioden 2006–2008, så vid verniseringen talar Nordisk Kulturfonds direktör Karen Bue.

Utställningens tema tar sin utgångspunkt i ljusfenomenet på Nordkalotten och i hur detta påverkar kulturen och folkets dagliga

tillvaro. Temat behandlas från en rad olika infallsvinklar.

Utställningens huvudansvariga är Skellefteå Museum i Sverige.

Nordatlantens Brygge är ett kulturhus, där de besökande kan uppleva nordatlantisk konst och kultur nära Köpenhamns centrum.

EN MER HEL MÄNNISKA. Klas Berggren mitt bland böckerna på Stockholms stadsbibliotek. Här trivs han bra. "När jag väl gått igenom den jobbiga skrivprocessen har jag kommit ut som en

"Skrivandet har ställt min

För Klas Berggren är skrivprocessen en utvecklingsprocess för själen. Genom skrivandet har fragment ur livet pusslats ihop till en tavla och han har lärt sig att se ett samband mellan sitt eget sätt att vara och sin uppväxt.

Kultur & hälsa

del 4

Jag gillade att skriva som liten. När jag var nio år skrev jag "Olle i trollskogen" och gjorde slut på hela skrivhäftet. Så jag förstår inte varför jag inte skrivit mer tidigare, berättar Klas Berggren när vi sitter på Asplunds terrass utanför Stadsbiblioteket i Stockholm.

Här i litteraturens högberg med böcker från golv nästan till tak, stortrivs Klas Berggren och går omkring och småmyser när han betraktar hyllornas innehåll.

–Det är fest att gå på bibliotek, säger han och sneglar längtansfullt upp mot bokhyllorna.

STADSBIBLIOTEKET är långt ifrån hans vanliga arbetsmiljö som civilingenjör i Kista, Sveriges Silicon Valley. På jobbet sysslar han med logik, på fritiden med känslor. Sedan hösten 2005 har han upptäckt skrivandets möjlighet att lära sig mer om sig själv.

–Skrivandet började med en stark dröm som jag skrev ner därför att jag inte fick glömma den. Då var jag mitt inne i en terapiprocess som fått mig att förändra min syn på mig själv och på min uppväxt. De familjerelationer som jag så gärna ville skulle vara bra visade sig vara ganska dåliga, och jag kände att det hjälpte att skriva för att förstå mig själv och min historia. Efter drömmen började jag skriva ner minnen från barndomen och vuxenlivet.

Till Skrivarakademiens helgkurs

Dagen 13, 17 och 24 juni.

"Att skriva sitt liv" hade han lämnat in fem A4-sidor och tyckt att det var vad som fanns att berätta om hans liv. Men flera kursdeltagare tyckte att innehållet var stoff som krävde en mycket längre berättelse. För Klas

var det förlösande att få höra att någon ville läsa mer om det han skrev.

–Det var rena terapikursen, säger han och skrattar. Jag hade trott det skulle handla mer om texternas framställning än om innehållet. Nu efteråt förstår jag att ett första steg för att kunna skriva, åtminstone om relationer och känslor, är naturligtvis att man förstår sig själv och andra. Kursen var också en bekräftelse av mig som person. Det fanns andra som förstod mig eftersom de hade upplevt liknande saker.

Han insåg att han ville ge skrivandet mer tid och gick en dagkurs

där han bara skrev och skrev. Efter kursen fortsatte han att skriva och började använda symbolik för de känslor han ville beskriva.

En släkting fick läsa materialet. "Nu börjar det du skriver bli intressant för andra", sa han.

KLAS BESTÄMDE sig sent på sommaren för att ta tjänstledigt från jobbet. Han sökte till skivrarlinjen på Glimåkra folkhögskola i nordöstra Skåne för att lära sig grunderna och få tid för sig själv och sitt skrivande.

–Jag som hade sagt till min lärare vid Skrivarakademin att jag inte hade något mer att skriva. Under året på Glimåkra skrev jag ur mig själv, det kändes som en källa som aldrig sinade. Men det var ofta inte förenat med lust, utan snarare med ett behov, som ett gift som måste få komma ut för att inte fräta inåt. Ett nedskrivet minne gav mig ledtråden till flera, och när året i Skåne var slut hade jag sexhundra sidor. Jag som trodde det var slut vid fem.

Att skriva om smärtsamma min-

nen rörde upp mycket och fick honom att gå ner i botten på sig själv, men när allt var nedskrivet började arbetet med att sätta ihop fragmenten till en helhet.

I dag kan han se mer objektivt på det som hänt.

–Jag har bearbetat texterna väldigt mycket och det har tagit lång tid. En viktig lärdom är att en text kan skrivas på många sätt. En annan är skillnaden mellan dagbok och litteratur och att dra gränsen däremellan. Skrivandet har gett mig många insikter och det har varit viktigt att få bekräftat av min lärare och de andra i gruppen att den familj jag växt upp i är speciell och att jag har någonting att berätta.

Men räckte det inte med att gå i samtal hos en psykolog för att kunna förstå sig själv?

–Skillnaden handlar mycket om tiden. Jag har ägnat jättemycket tid åt att skriva. Och när något står på papper känns det mer verkligt. Skrivandet har gett mig en tavla, psykologen har gett mig förmågan att leta rätt på pusselbitarna som